

COMABONA

Berguedà/Cerdanya

Al Comabona, a la Serra del Cadí, s'hi pot accedir per diversos vessants. És un cim agraït: s'hi gaudeix d'una bona vista sobre la Cerdanya, la Vall del Llobregat, la pròpia Serralada del Cadí, el Moixeró i la Tosa d'Alp, el Verd, Ensija, la sempre impressionant cara nord del Pedraforca i bona part dels Pirineus.

A Prat d'Aguiló hi ha un refugi guardat de la FEEC. Des d'aquí pel Pas dels Gosolans és l'itinerari més curt i fàcil per accedir al cim. He visitat en nombroses ocasions aquestes contrades. A banda d'ésser indrets molt bonics, són punts de pas de diverses excursions i travesses. Conservo encara el record de les runes de l'antic refugi quan, de jove, fèiem la travessa de Gresolet a Bellver.

egueixen dues ressenyes per enfilars'hi tant per migdia des del Berguedà, com pel nord des de la Cerdanya.

Des del coll de Bauma i retorn per la canal de Comabona

Distància	7,6 km
Desnivell acumulat	969 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	2 de juliol de 2017
Cartografia	Editorial Alpina. Serra del Cadí/Pedraforca (1:25000)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=19444227

Itinerari circular per pujar al Comabona pel vessant de migdia des del coll de la Bauma i de passada el Cap de Tancalaporta. Per pujar a aquest darrer no hi ha camí. Podem prescindir-ne seguint el «camí normal» des del Pas de la Cabra.

La baixada per la canal de Comabona és molt costeruda i per terreny descompost en alguns trams. Es fa llarga.

Accés

A Bagà, seguint les indicacions, prenem la carretera local que, vorejant el Bastareny, s'adreça a Sant Joan d'Avellanet i Gisclareny.

Passat el pont de Sant Joan, en un revolt, anem a la dreta per un curt túnel i pugem al coll de l'Escriga. Davallem fins al primer nucli de cases rebutjant tots els ramals que baixen a mà esquerra. Continuem recte i pugem al coll de la Bena on acaba l'asfalt. Prenem el ramal de l'esquerra fins al coll de Bauma, on poc abans hi ha una àrea de lleure i la pista es bifurca per baixar a Gresolet.

Deixem el vehicle poc més amunt del coll pròpiament, quan la pista fa un tancat revolt a l'esquerra.

Coll de Bauma (1880m)

Al bell mig del revolt prenem una pista precària a mà dreta. Hi ha un rètol indicador del camí al Comabona on s'hi diu que hi ha 9 quilòmetres, però això és entre anada i tornada. Hi senyalització de SL (verd-blanc)

Poc més enllà creuem una barrera i, una mica més amunt, deixem la pista per un sender ben fressat i senyalitzat a mà esquerra.

Pugem (N) fent llaçades entremig de la pineda per pendent entre moderat i fort. Deixem un camí que surt a mà esquerra i que ignorem on mena, mentre ens anem encarant a NE.

Pleta de l'Olla (1960m)

Hem sortit del bosc i gaudim de bones vistes. El camí es desdibuixa entremig de l'herbei. Fem una colzada de 90° i enfilem vers el NW.

Pas de la Cabra (2135m)

O el Grauet. El bon camí marxa per l'esquerra apartant-se de la carena. Nosaltres pugem a la dreta, seguint el fil de la carena. Malgrat que al mapa hi dibuixin un corriol, si n'hi havia hagut, no en queda rastre. Trobem alguna fita de tant en quan, però hem de fiar-ho al bon criteri. I com sovint acostuma a passar, quan més a prop del fil de la carena, més bon pas.

A mà dreta tenim la cinglera sobre les Arrues de Monnel. Si ens hi aboquem podem albirar al fons de la vall l'Afrau de Monnell (o dels Cortalets) i, a just a sobre, el magnífic pont natural, probablement el més interessant del Berguedà.

Cap de Tancalaporta (2469m)

També conegut com a Puig Terrers (1). Hi gaudim d'una panoràmica de quasi 360°, solament eclipsada pel Comabona. Baixem (NW) sense camí però terreny franc i direcció evident fins al coll.

(1) L'havíem conegut com a Cap de Tancalaporta. Però durant molts anys va desaparèixer aquesta denominació dels mapes i se l'anomena Puig Terrers, que és com encara figura al topogràfic. Però a la darrera edició de l'Alpina ja torna a aparèixer amb aquella denominació inicial.

Coll dels Terrers (2408m)

Partió, com el mateix cim, dels termes de Gisclareny (Berguedà) i Montellà i Martinet (Cerdanya). Hi passa el GR 150.1 (Coll de Pal-Gósol) que careneja tota la serra. Però no el seguim. Continuem pel SL, ben propers a la carena (W), en pendent entre moderat i fort fins al cim.

Comabona (2554m)

Vèrtex geodèsic. Bona vista sobre la Cerdanya, especialment de la Vall de Ridolaina. També de la Vall del Llobregat, la pròpia Serralada del Cadí, el Moixeró i la Tosa d'Alp, el Verd, Ensija, la sempre impressionant cara nord del Pedraforca i bona part dels Pirineus.

Retornem pel mateix camí que hem pujat. Però, sense arribar als Coll dels Terrers, ens desviem per un camí a mà dreta que baixa pel Clot o Canal de Comabona, al peu del Cap de Tancalaporta.

Es fa força incòmode, especialment la segona meitat, amb trams de fort pendent i terreny pedregós.

Per la Vall de Ridolaina i retorn pel coll de Tancalaporta

Distància	25,7 km
Desnivell acumulat	1700 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	3 i 4 de desembre de 2011
Cartografia	Editorial Alpina. Serra del Cadí/Pedraforca (1:25000)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=2348214

La pujada al Comabona es fa pel Pas dels Gosolans però el retorn pel Coll de Tancalaporta i el Serrat de la Muga, resseguint després falda nord del Comabona. Vàrem fer-lo en dues jornades, pernoctant al refugi. Sense neu és una ruta fàcil que transita per camins fresats i senyalitzats. Amb neu o glaç, depenent de les condicions, poc complicar-se molt. En aquest cas cal una especial atenció a la pujada al Pas dels Gosolans, al tram entre el Coll de Terrers i el de Tancalaporta i al pas pel bac de la Muga.

Accés. A Prat d'Aguiló s'hi pot accedir-hi en vehicle per una llarga pista forestal, d'estat variable segons les temporades. Conduint amb cura, és apte per a tota

mena de vehicles. S'aparcen uns metres abans del refugi, obert regularment tota la temporada d'estiu.

Però l'itinerari que segueix és una mica més llarg, doncs, per arribar a Prat d'Aguiló, partim de la pista que remunta el marge dret hidrogràfic de la Vall de Ridolaina. És una alternativa si, per neu o altres circumstàncies, la pista no resulta practicable.

Prat de l'Orri (1.420 m)

S'hi accedeix per la pista que parteix de Nas pel marge hidrogràfic dret de la Vall de Ridolaina. Deixem el vehicle quan la pista fa un revolt molt tancat a l'esquerra i inicia una llarga marrada per salvar el desnivell. Podríem continuar encara fins al Cortal de l'Oriol.

Pugem per un corriol, drecera de la pista, seguint els senyals blancs i grocs del PR-C 124 (Saldes-Olià) o Ruta dels Segadors. Quan retornem sobre la pista, ben aviat atenyem la font Tosca a mà esquerra.

Passat el Cortal de l'Oriol, que deixem sobre nostre a mà esquerra, comencem a davallar fins a creuar el Torrent de les Eres on la pista, en estat força precari, fa un gir de 180° i retorna per l'altre marge. En aquest l'abandonem per un camí que puja entre llaçades vers el S primer i W, després. Més amunt el esdevé pista en força bon estat que ens mena fins al Coll de l'Home Mort on conflueix amb la que puja de Montellà a Prat d'Aguiló i amb el camí que baixa a Bastanist.

No prenem la pista a Prat d'Aguiló si no que fem drecera pel llom, pujant vers el S fins que la retrobem i ja no l'abandonem fins al refugi.

Refugi de Prat d'Aguiló (1.997 m)

Anomenat Cèsar August Torres. Pertany a la FEEC, és guardat i obert regularment tota la temporada estiuenca. Gaudim d'una preciosa panoràmica de la cara nord del Cadí.

Sortim del refugi pujant vers el S, entre llargues llaçades. Passem pel costat de la font i més amunt d'una estació meteorològica automàtica. Ens continuem guiant pels senyals del PR-C 124.

Ens enfilem a un contrafort del Pic d'Aguiló i a partir d'aquí augmenta el pendent que anem superant entre oportunes llaçades fins al coll (atenció: amb neu pot resultar delicat).

Pas dels Gosolans (2.425 m)

Entre la Punta Aguda (a ponent) i l'Aguiló (a llevant). Magnífica vista de la cara nord del Cadí i la vall de Bastanist. Punt tradicional de pas (juntament amb els colls de Pendís i de Jou, més a llevant) entre el Berguedà i la Cerdanya. Vers migdia s'estén la Coma dels Cortils, tancada per la Serra Pedregosa. Podem albirar el corriol que la travessa, provinent del Coll de les Bassotes, per on marxa el PR-C 124. Aquesta és una altra de les rutes habituals al Comabona.

A partir d'aquí el camí es difumina. Marxem vers SE seguint el GR 150. En moderat pendent anem carenejant per terreny planer. Passem per sota l'Aguiló (que deixem a l'esquerra) i, així que guanyem una mica d'alçada, el cim ja és ben evident. Abastem el Puig de la Font Tordera i, després d'un collet, el Comabona.

Comabona (2.554 m)

Vèrtex geodèsic. Bona vista sobre la Cerdanya, especialment de la Vall de Ridolaina. També de la Vall del Llobregat, la pròpia Serralada del Cadí, el Moixeró i la Tosa d'Alp, el Verd, Ensija, la sempre impressionant cara nord del Pedraforca i bona part dels Pirineus.

Marxem seguint el GR per la carena vers l'E. Fort pendent en baixada fins a un collet on ens cal flanquejar pel vessant N del Cap de Tancalaporta (atenció: amb neu, tram delicat) seguint una faixa o replec que abandonem a mig flanc i, per terreny més obert atenyem el coll de Tancalaporta.

Coll de Tancalaporta (2.347 m)

Canviem el bac pel solell marxant per la falda de migdia del Puigterres fins a l'alçada del Serrat de la Muga. Atenció: amb neu o glaç aquest tram pot resultar delicat. Podem baixar directament per un camí molt rost a mà esquerra. És millor continuar uns metres més i prendre un altre corriol que baixa més suau. Deixem dons el GR que marxa pel Pas del Bou vers la Serra de la Moixa i ens guiem ara pels senyals taronja de Cavalls del Vent baixant pel bac de la Muga.

Revoltem en baixada la falda del Puigterres en sentit contrari a la busques del rellotge i remuntem en fort pendent fins a un collet, ja al vessant nord d'aquest cim.

Continuem davallant vers W per camí entre planer i de moderat pendent fins al Serrat dels Gats on baixem molt fort per travessar el barranc de la Toselletes, al peu de la Roca de l'Equis, característica pels seus esvorancs en forma d'aquesta lletra. Després anem recuperant alçària fins al refugi.

Retornem al punt de sortida desfent el camí de l'anada.